

एवं दुर्योधनेनोक्ताः सर्वे सम्पूज्य तद्वचः । साधु साध्विति राजानं चक्षियाः सम्भविरे ।
 पराजयमंशाचन्तः कृतचित्ताश्च विक्रमे । सर्वे विनिश्चिता योद्धुमुदयमनसो ऽभवन् ।
 ततो वाहान् समाश्वास्य सर्वे युद्धाभिनन्दिनः । ऊने दिद्योजने गत्वा प्रत्यतिष्ठन्त कौरवाः ।
 आकाशे विद्रुमे पुण्ये प्रस्ये हिमवतः शुभे । आरुणां सरस्वतीं प्राप्य पपुः ससुप्तं तज्जलं ।
 तव पुत्रकृतोत्साहाः पर्यवर्तन्त ते ततः । पर्यवस्थाप्य चात्मानमन्यान्येन पुनस्तदा ।
 सर्वे राजद्वयवर्तन्त चक्षियाः कालचोदिताः ।
 इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वणि दुर्योधनवाक्ये पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ अथ हैमवते प्रस्ये स्थित्वा युद्धाभिनन्दिनः । सर्वे एव महाराज योधास्तत्र समागताः ।
 शल्यश्च चित्रसेनश्च शकुनिश्च महारथः । अश्वत्थामा कृपश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः ।
 सुषेणोऽरिष्टसेनश्च धृतसेनश्च वीर्यवान् । जयसेनश्च राजानस्ते रात्रिमुषितास्ततः ।
 रणे कर्णे हते वीरे चासिता जितकाशिमिः । नालभन् शर्म ते पुत्रा हिमवन्तमृते गिरि ।
 ते ऽब्रुवन् सहितास्तत्र राजानं शल्यसन्निधौ । कृतयन्त्रा रणे राजन् सम्पूज्य विधिवत्तदा ।
 कृत्वा सेनाप्रणेतारं परांस्त्वं योद्धुमर्हसि । येनाभिगुप्ताः सङ्ग्रामे जयेमामुद्दो वयं ।
 ततो दुर्योधनः स्थित्वा रथे रथबरोत्तमं । सर्वयुद्धविभावज्जमन्तकप्रतिमं युधि ।
 खड्गं प्रच्छन्नशिरसं कम्बुगीवं प्रियम्बदं । व्याकोशपद्मपत्राक्षं व्याघ्राक्षं मेरुगौरवं ।
 स्थाणोर्दृष्य सद्दृशं स्कन्धनेत्रगतिस्वरैः । सुष्टांश्चिष्टायतभुजं सुविस्तीर्णधनोरसं ।
 जवे बले च सद्दृशमरणानुजवातयोः । आदित्यस्यार्चिषा तुल्यं बुद्ध्या चोशनसा समं ।
 कान्तिरूपमुखैश्चैस्त्रिभिश्चन्द्रमसा समं । काञ्चनोत्पलसङ्घातैः सद्दृशं सिष्टमन्धिकं ।
 सुवृत्तोरुकटीजङ्घं सुपादं खड्गुलीनखं । स्मृत्वा स्मृतैव तु गुणान् धात्रा यन्त्रादिनिर्मितं ।
 सर्वलक्षणसम्पन्नं निपुणं श्रुतिसागरं । जेतारं तरसाऽरीणामजेयं शत्रुभिर्बलात् ।
 दशाङ्गं यद्यतुष्यादमिष्वस्त्वं वेद तत्त्वतः । साङ्गांश्च चतुरो वेदान् सम्यगाख्यानपञ्चमान् ।
 आराध्य व्यम्बकं यन्त्राद्वैतैर्यैर्महातपाः । अयोनिजायामुत्पन्नो द्रेणिनायोनिजेन यः ।
 तमप्रतिमकर्माणं रूपेणासद्दृशं भुवि । पारगं सर्वविद्यानां गुणार्णवमरिन्दमं ।
 तमभ्येत्यात्मजस्वरूपमश्वत्थामानमब्रवीत् । यं पुरस्कृत्य सहिता युधि जेष्याम पाण्डवान् ।
 गुरुपुत्रोऽद्य सर्वेषामस्माकं परमा गतिः । भवोस्तस्मान्नियोगान्ते कोऽस्तु सेनापतिर्मम ।
 ॥ द्रैणिरुवाच ॥ अयं कुलेन वीर्येण तेजसा यशसा श्रिया । सर्वैर्गुणैः समुदितः शल्यो नो ऽस्तु चमूपतिः ।
 भागिनेयान्निजांस्त्वक्ता कृतज्ञोऽस्मानुपागतः । महासेनो महाबाहुर्महासेन इवापरः ।
 एनं सेनापतिं कृत्वा नृपतिं नृपसत्तमां । शक्यः प्राप्तुं जयोऽस्माभिर्देवैः स्कन्दमिवाजितं ।
 तथोक्ते द्रेणपुत्रेण सर्वे एव महारथाः । परिवार्य स्थिताः शल्यं जयशब्दांश्च चक्रिरे ।
 युद्धाय च मतिं चक्रुरविशङ्क परं ययुः । ततो दुर्योधनः शल्यं भूमौ स्थित्वा रथे स्थितं ।